

ærede Rigsdagsmand har imidlertid fremdeles anført, at han ikke vilde have sit første Foredrag forstaaet og anvendt med Hensyn til allerede indtrufne Tilfælde, men jeg maa tilstaae, at jeg forstod hele hans Foredrag som netop vedkommende disse Tilfælde, som stedse spillende paa, hvad der er skeet her forrige Foraar. Det ærede Medlem udtalte sig vidtløftigt om parlamentariske Regler, men jeg vil spørge ham, om han virkelig mener, at vi sade her under fuldkomne parlamentariske, constitutionelle Regler for et Aar siden, og jeg vil tillige spørge ham, om han mener, at nogen Embedsmand, som havde Landets Forsætning kjær, naar han kom her i Thinget, blot kunde holde sig til de Forretninger, han anbefalede som passende for Embedsmænd paa Rigsdagen, nemlig de administrative, og roligt sidde og see paa en Regjering, hvis aabnbare Planer og Formaal gik ud paa at omstyrte Landets Forsætning; det troer jeg, at vi omfrent Alle ere enige om, var dens Plan. (Tscherning: Jeg ikke.) De fleste af os i alt Fald. Det laa saa bitterligt og klart for, hvad disse Folk førte i deres Skold, at jeg inderlig maatte beklage, om ikke Mange, baade Embedsmænd og ikke Embedsmænd, havde været besjælede af den „Ergjerrighed“ at styrte en saadan Regjering. Naar det ærede Medlem fremdeles siger, at ingen Embedsmand er afflediget blot paa Grund af sin Stemmegivning, saa vil jeg erindre ham om, at respective et blot Ja og et Nei har foranlediget enkelte af de brodefulde Affsedigelser, der have fundet Sted. Et æret Medlem, der sidder i Nærheden af mig (Schovelin), fik saaledes sin Affsed paa Grund af et Nei, og, saavidt jeg erindrer, var det et Ja, der skilte vor nuværende ærede Finansminister fra hans Lærerplads ved Høistolen.

Winther: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Jeg antager, at denne Forespørgsel nu er tilstrækkelig behandlet, og, da jeg ikke efter Regulativet kan nægte den ærede Rigsdagsmand Ordet, vil jeg tillade mig at foreslaae Forhandlingernes Afslutning.

Ved den derpaa foretagne Afstemning blev det med 36 Stemmer mod 19 vedtaget, at Afslutningen skulde finde Sted, og Forespørgselen var saaledes sluttet.

Man gik derpaa over til det for forbigaaende Nr. 4 paa Dagsordenen, nemlig første Behandling af „Udkast til Lov om Til lægsbevilling for Finantsaaret 1853—54“.

Schovelin: Det foreliggende Lovforslag bestaaer i høi Grad af Tal, idet det næsten er sammensat af lutter Tal, og det er derfor meget vanskeligt at udtale sig derom, ligesom det for Thinget vilde være vanskeligt at forstaae, hvad der blev sagt om et saadant Lovforslag. Jeg troer derfor, at det vilde være ønskeligt, om man saa meget som muligt indskrænkede den første Behandling af denne Sag, og nedsatte et Udvalg, for at man, naar der først forelaa en nøiere Drøftelse af Forslaget, kunde gaae nærmere ind paa en Discussion af samme.

Tscherning: Jeg skal meget understøtte dette Forslag, thi jeg har ogsaa gjort mig Umage for at sætte mig ind i dette Udkast, sammenlignet med det, der forelaa forrige Aar, og med de Samtaler, der tidligere have fundet Sted om denne Sag i Finantsudvalget, men det forekommer mig, at der ikke kan sælbes nogensomhelst sikker Dom om dette Udkast, naar man ikke har en heel Deel flere specielle Oplysninger end dem, der for Diebliffet foreligge.

Da ingen Flere begjærede Ordet, sattes det under Afstemning, om Lovudkastet skulde overgaae til 2den Behandling, hvilket vedtoges eenstemmigt med 75 Stemmer.

Schovelin: Jeg tillader mig at foreslaae, at der nedsættes et Udvalg, bestaaende af 5 Medlemmer, valgte her i Salen.

Da intet andet Forslag fremkom, sattes Schovelins ovennævnte Forslag under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 77 Stemmer.